

Appel iværksat den 27. december 2000 af Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank, Frankfurt am Main, Tyskland, og de ansatte ved Den Europæiske Centralbank Johannes Priesemann, Frankfurt am Main, Tyskland, Marc van de Velde, Usingen-Kransberg, Tyskland, samt Maria Concetta Cerafogli, Frankfurt am Main, Tyskland, til prøvelse af kendelse afsagt den 24. oktober 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-27/00⁽¹⁾, Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank og Johannes Priesemann, Marc van de Velde, samt Maria Concetta Cerafogli mod Den Europæiske Centralbank

(Sag C-467/00 P)

(2001/C 61/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 27. december 2000 iværksat appel af Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank, og Johannes Priesemann, Marc van de Velde, samt Maria Concetta Cerafogli, ved advokaterne N. Pflüger, R. Steiner og S. Mittländer, Frankfurt am Main, og med valgt adresse i Luxembourg hos A. Schiltz, Association Luxembourgeoise des Employés de Banque et d'Assurance, 29, Avenue Monterey, til prøvelse af kendelse afsagt den 24. oktober 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-27/00, Personaleudvalget ved Den Europæiske Centralbank og Johannes Priesemann, Marc van de Velde, samt Maria Concetta Cerafogli mod Den Europæiske Centralbank.

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- 1) Kendelsen ophæves, og der gives appellanterne medhold i de i første instans nedlagte påstande.

Subsidiært:

Kendelsen ophæves i det omfang, sagen afvist af Retten i Første Instans, og sagen hjemvises til realitetsbehandling ved Retten i Første Instans.

- 2) Appelindstævnte tilpligtes at betale appelsagens omkostninger samt sagsomkostninger i forbindelse med behandlingen af sagen for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Spørgsmålet om sagen kan admitteres og er rettidigt anlagt, skal bedømmes på grundlag af artikel 236 EF, sammenholdt med vedtægtens artikel 36, stk. 2. Vedtægtens artikel 36, stk. 2, henviser på sin side til ansættelsesvilkårene. Sagen skal følgelig afgøres på grundlag af en anvendelse og en fortolkning af artikel 42 i Centralbankens ansættelsesvilkår. Appellanterne finder, at Retten i Første Instans overså tre retlige aspekter i denne henseende: For det første, at artikel 42 i Centralbankens ansættelsesvilkår bestemmer, at tvister vedrørende kollektive rettigheder kan indbringes for Domstolen. For det andet, at der ikke i bankens ansættelsesvilkår er fastsat en tidsfrist for

sagsanlæg for så vidt angår kollektive rettigheder. For det tredje, at bankens ansættelsesvilkår ikke kræver, at interne procedurer er udtømt, inden der kan anlægges sag. Endelig er denne retlige situation ifølge appellanterne sædvanlig for et privatretligt forhold som omhandlet i bankens ansættelsesvilkår. Der er ikke behov for at indfortolke yderligere begrænsninger for en søgsmålsadgang i form af tidsfrister eller interne procedurer.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000, s. 13.

Appel iværksat den 29. december 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 24. oktober 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-178/98⁽¹⁾, Fresh Marine Company A/S mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-472/00 P)

(2001/C 61/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 29. december 2000 iværksat appel af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Viktor Kreuzschitz og Sinéad Meany, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, bistået af barrister Nicholas Khan, Bar of England and Wales, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, til prøvelse af dom afsagt den 24. oktober 2000 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Udvidede Afdeling) i sag T-178/98, Fresh Marine Company A/S mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen ophæves, Kommissionen frifindes, og indstævnte tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært:
2. Dommen ophæves, og sagen hjemvises til Retten i Første Instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det gøres gældende, at den appellerede dom er behæftet med en række retlige mangler, at den skal ophæves, og at der skal afsiges frifindelsesdom. Det gøres gældende, at Retten i Første Instans har begået retlige fejl på følgende punkter:

— Ved at finde, at skaden indtrådte ved Kommissionens påståede retsstridige adfærd i forbindelse med dens gennemgang af rapporten fra oktober 1997.